

Mødet den 17. Februar 1910.

Fraværende: Harald Jensen.

1. (J. Nr. 2226 og 27—1909). Indenrigsministeriets Approbation paa 2 **Købekontrakter** angaaende Marselisborggrunde med Murerimestrene A. J. Andreasen & C. J. Rasmussen og K. L. R. Knudsen.
Til Efterretning.
2. (J. Nr. 23—1909). Beretning om **Kødkontrollen** og Kvægtorvet i Juli Kvartal 1909.
Til Efterretning.
3. (J. Nr. 474—1909). Forslag til **Overslag over Havnens Indtægter og Udgifter** i 1910—11.

Formanden gennemgik Forslaget, der indeholdt de sædvanlige Poster over Indtægter og Udgifter. Paa Indtægtssiden var Havne- og Bropenge noget mindre end tidligere, hvilket sikkert skyldtes, at andre Provinshavne efterhaanden fik samme Dybde som Aarhus Havn. Paa Udgiftssiden stod Renter og Afdrag med meget store Beløb. Det nye Anlæg skred meget langsomt frem, og det var blevet meget stærkt forsinket af Landsudstillingen, men det vilde sikkert komme til at gaa hurtigere i Fremtiden. Det nye Laan var ikke opført paa Budgettet, da det jo skulde anvendes paa Nybygninger i det nye Anlæg. Der fandtes paa en enkelt Post en større Overskridelse, idet man havde bestemt sig for at bygge Kajmure i Stedet for at

opføre Bolværk til Trods for, at disse kostede dobbelt saa meget. Antagelig vilde den første Del af den nye Havn være færdig til at tages i Brug om 2 Aar, til hvilket Tidspunkt man mente at kunne afslutte Lejemaal. En meget betydelig Del af det ved Nyanlægene indvundne Areal paatænktes jo anvendt til Plads for Opførelsen af et Skibsværft, idet der ofte havde været klaget over, at vi manglede et saadant.

Indstillingen vedtoges.

4. (J. Nr. 469—1909). Indstilling fra Legatudvalget angaaende Udkast til **Fundats for Bødkermester Andersen og Hustrus Legat.**

Formanden udtalte, at Legatsummen var meget lille — 400 Kr. — og Renten skulde i en længere Aarrække, indtil 1946, anvendes til et bestemt Formaal, nemlig til Vedligeholdelse af Legatstifternes Gravsteder. Imidlertid havde Haandværkerforeningens Bestyrelse lovet at administrere Legatet, hvorefter Byraadet næppe fik noget dermed at gøre, og saa kunde man vel se bort herfra. Han foreslog derfor, at Byraadet godkendte Fundatsen.

Simonsen syntes, at Legatet var meget lille i Forhold til Legatstifternes efterladte Formue. Da Haandværkerforeningen maaske ikke vedblev at bestaa i saa langt et Tidsrum, som her var Tale om, og da Byraadet saa alligevel kom til at bestyre Legatet, foreslog han at afvise Sagen.

Magnus Nielsen formente, at der ved Bestemmelsen om Gravstedernes Vedligeholdelse kun kunde være tænkt paa den almindelige Rensning, der vistnok kun kostede 4 Kroner aarlig. Da Renten udgjorde 16 Kroner, vilde Legatet straks give 12 Kroner i aarligt Overskud. Det blev ganske vist kun en lille Hjælp, men da mange kunde trænge til en saadan, vilde han foreslaa, at

man, uanset om Legatet var stort eller lille, med Tak tog imod det.

Udvalgets Indstilling om Godkendelse vedtoges.

5. (J. Nr. 410—1909). Andragende fra de **private Realskoler** i Aarhus om forhøjet Tilskud fra Kommunen.

Udvalgets Flertal formente, at Andragendet byggede paa Forudsætninger, som ikke var til Stede, saa længe Byens offentlige Skolers Forhold ikke var endelig ordnet, og foreslog derfor at henlægge Andragendet indtil videre.

Udvalgets Mindretal (Mikael Johansen) foreslog derimod at behandle Sagen straks.

M i k a e l J o h a n s e n indtog en Særstilling, fordi han havde været fraværende paa det Møde, hvorpaa Indstillingen vedtoges. Sagen burde afgøres, forinden Budgettet blev endeligt vedtaget, og iøvrigt mente han, at Skolernes Andragende om forøget Tilskud burde imødekommes. Andragendet kunde maaske henvises til Budgetudvalget.

J a k o b J e n s e n mente, at Andragernes Forudsætning var, at Kommunens nye Skoleplan traadte i Kraft til 1. April, men dette var slet ikke afgjort, og indtil da ønskede han Andragendet henlagt. Sagen burde debatteres i Byraadet, forinden den sendtes til Budgetudvalget.

L a u r s e n maatte formene, at nærværende Behandling var rent formel. Senere burde Sagen underkastes en Realitetsbehandling. Han haabede ikke, at den saa blev afvist under Henvisning til, at Budgettet til den Tid var lagt.

J a k o b J e n s e n udtalte, at Udvalget vilde ikke benytte en saadan Udvej.

M i k a e l J o h a n s e n kunde derefter tiltræde Flertallets Indstilling.

Formanden kunde oplyse, at Budgetbehandlingen vilde finde Sted de to førstkommende Torsdage.

Simonsen ønskede ikke at give det ansøgte Tilskud. Han ønskede ogsaa gerne Andragendet behandlet i Byraadet, før det blev henvist til Budgetudvalget.

Laursen havde den Opfattelse, at man lagde mere i Flertallets Indstilling, end han kunde se deri. Han foreslog at henlægge Andragendet indtil videre og saa senere tage det op til en Realitetsbehandling.

Udvalgsflertallets Indstilling vedtoges.

6. (J. Nr. 424—1909). Andragende fra Foreningen af Grundejere og Næringsdrivende i den nordre Bydel om **Istandsættelse af Langelandsgade** fra Vesterbros Torv til Møllevej.

Det vedtoges at udsætte Arbejdet indtil videre.

7. (J. Nr. 302—1909). Andragende fra Firmaet Alf. Olsen & Co. om Tilladelse til Lægning af en underjordisk **Olieledning** til en Brønd ved Slagtehusets Omløbsspor.

Slagtehusudvalget, der havde haft Sagen til Erklæring, nærede Betænkelighed ved at der gives en Tilladelse som den ansøgte, da det maa befrygtes, at Trafikken til Slagtehuset vilde blive generet deraf.

Formanden foreslog, at Byraadet i Henhold til Slagtehusudvalgets Erklæring nægtede Andragendet.

Det vedtoges at svare afslaaende.

8. (J. Nr. 10—1909). Valg af et Medlem til **Overformynderiets Laanebestyrelse** i Stedet for afdøde Grosserer Wærum.

Købmand Hans Schourup valgtes for Resten af den Funktionstid, for hvilken Wærum var valgt.

9. (J. Nr. 429—09). Andragende om Koncession paa Anbringelse af **Reklameskilte** paa Gaslygterne.

Udvalget ansaa sig for bundet ved Overenskomsten med Bygningstegner Andresen (af $\frac{4}{12}$ 03) og kunde derfor ikke anbefale Byraadet at imødekomme Andrageren.

Indstillingen vedtoges.

10. (J. Nr. 446 og 447—1909). Andragende fra Beboerne af Kælderen i Ejendommen Kystvej 31 om **Erstatning for Beskadigelse af Indbo ved Oversvømmelse** fra Kloaken.

Formanden meddelte, at Budgetudvalget gerne vilde imødekomme Andragerne og søge at hjælpe dem, men dog ikke mente at turde anbefale, at Byraadet ydede den ansøgte Understøttelse. Forudsætningen for, at Byraadet skulde yde Erstatning her, maatte jo være, at der havde vist sig at være saadanne Mangler ved Byens Kloak, at Skaden maatte siges at være forvoldt herved, men det havde vist sig ikke at være Tilfældet.

Simonsen havde, siden Udvalget afgav sin Indstilling, faaet meddelt flere Oplysninger, hvorefter det forekom ham, at en hel Del Forhold kunde have været anderledes. Begivenhederne medførte, at Kloakerne blev tilstoppet, saa Vandet ikke kunde løbe bort, og derved bevirkede en Oversvømmelse, der virkede ødelæggende for disse Folks Genstande.

Jacobsen vilde ogsaa gerne anbefale Andragendet. De skadelidte var ældre Folk, for hvem det overgaaede Tab havde ikke saa lidt at sige.

Mikael Johansen vilde fraraade at give den ansøgte Erstatning. De to Familier fortjente, efter hvad der forelaa af Oplysninger, sikkert at

hjælpes, men dette maatte nærmest blive en Opgave for Velgørenhedsselskabet og Hjælpekassen.

J a k o b J e n s e n mente, at Kommunen maatte have nogen Forpligtelse til at yde den ansøgte Erstatning, fordi de to Familier havde faaet Tillaelse til at bo i disse Kældere.

M a g n u s N i e l s e n udtalte, at denne Sag maatte være Byraadet uvedkommende. Under almindelige Forhold vilde Kloakerne optage Vandet, selv ved stærke Regnskyl. I Naboejendommene var der ingen Skade sket, og det saa ud, som om disse to Lejere slet intet havde gjort for at sikre deres Ejendele. Saa snart Udvalget blev alarmeret, blev der sendt disponibelt Mandskab derud, men da havde Beboerne intet foretaget sig. I tidligere Tilfælde af lignende Art, f. Eks. ved Oversvømmelse i Fiskergade eller Aagade, havde Kommunen ikke givet nogen Understøttelse, og det vilde ogsaa være et Skraaplan for Byraadet at komme ind derpaa.

L a u r s e n vilde ogsaa godt være med til at støtte disse Mennesker paa en eller anden Maade. Havde de ikke selv Midler, kunde Byraadet maaske tænke paa dem ved en eller anden Lejlighed; men han mente ikke, det foreliggende Andragende kunde bevilges. Lignende Krav havde tidligere været fremme; men ingen af dem var nogen Sinde blevet bevilget.

J a c o b s e n fandt det ikke heldigt at henvise saadanne Sager til Understøttelseskasserne, da disse havde Opgaver nok i Forvejen. Krogs Lejlighed laa vistnok lidt lavere end de øvrige. Vandet stod lige til Randen, da han lukkede Døren op, og inden han kunde faa gjort noget, strømmede det ind til ham. Ogsaa til Fordel for Andersen var der meget, der talte. Krog var 63 Aar,

og Andersen havde været meget arbejdsledig. Han vilde derfor anbefale Andragendet.

Simonsen oplyste, at Vandet kunde være løbet væk, hvis Kloaklagene havde været indrettet derefter. Derfor kunde dette Tilfælde ikke drage Konsekvenser efter sig, og derfor kunde det forsvares at give noget i dette Tilfælde. Det kunde jo nemlig ikke nytte at holde sig til, hvad der var tilstrækkelig under almindelig Forhold; paa saadanne skulde man ikke nøjes med at indrette sig. Naar Byen var aldeles sagesløs, kunde man selvfølgelig ikke have nogen Erstatningspligt; men det synes Taleren ikke den var her, da det var Byens Kloak, der var Skyld i Ulykken. Ifølge de Oplysninger, der var kommet ham i Hænde, siden Budgetudvalget afgav sin Indstilling, vilde han foreslaa, at man gav ikke just det hele, men f. Eks. 100 Kr. til hver.

Laursen udtalte, at Kommunen i sit Regulativ havde en Bestemmelse om, at den var fri for Erstatningskrav og -ansvar, og Erstatning var heller ikke ydet før. Det var slemt, naar saadanne uafvendelige Forhold ramte Familier, der ikke havde Raad til at bære Tabet, men Byraadet stillede sig jo heller ikke uforstaaende over for dem.

Marinus Petersen anbefalede Udvalgets Indstilling.

Simonsen tog derefter sit Forslag tilbage.

Udvalgets Indstilling vedtoges. Det vedtoges endvidere at sende Andragendet om Understøttelse fra de to skadelidte Familier til Velgørenhedsselskabet og Hjælpekassen, forsynet med Byraadets Anbefaling.

11. (J. Nr. 22—09). **Købekontrakt** med Tømrermester Dalsgaard angaaende en Byggegrund i Pontoppidansgade.

Godkendtes.

12. Udenfor Dagsordenen meddelte Magnus Nielsen, at Forberedelserne til W. C. Anlægget nu var vidt fremskredne. Man var allerede nu i Stand til at udbyde et Par mindre Arbejder i Licitation, idet disse godt kunde gaa som en selvstændig lille Entreprice. Udvalget ønskede nu gerne at vide, om tidligere faldne Udtalelser skulde forstaas saaledes, at Udvalget uden videre Konference kunde udbyde saadanne Arbejder, eller de først skulde forelægges Raadet til Diskussion.

R a h r fandt det naturligst, at Sagerne kom for i Byraadet, forinden de blev udbudt i Licitation.

Dette vedtoges.

